

„Stále existují miliony chlapců a dívek,
kteří trpí a žijí v podmínkách velmi podobných otroctví.
Nejsou to "čísla", ale "lidské bytosti se jmény a identitou, kterou jim dal Bůh.

Často zapomínáme na svou odpovědnost a zavíráme oči
před zneužíváním těchto dětí, které nemají právo si hrát, studovat, snít.
Nemají ani teplo rodiny.

Každé dítě na okraji společnosti, opuštěné rodinou,
bez vzdělání, bez zdravotní péče, je křikem;
křikem, který vystupuje k Bohu a žaluje systém,
který jsme vytvořili my, dospělí.

Opuštěné dítě je naše vina.
Nemůžeme už dovolit, aby se cítily osamělé a opuštěné,
musí se jim dostat vzdělání a lásky rodiny,
aby věděly, že Bůh na ně nezapomíná.

Modleme se, aby děti, které trpí,
především žijící na ulici, oběti válek a sirotci,
měly přístup ke vzdělání a mohly znovu zažít srdečnost rodinného prostředí.“